

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.V.37.465/2025/2.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella tanácselnök
Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró
Dr. Darák Péter bíró
Dr. Demjén Péter bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: Dr. Czifra Károly ügyvéd (cím2)
Az alperes: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal (cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Pintér László Géza kamarai jogtanácsos
(cím4)
A felperesi érdekelt: Agrárminisztérium (cím5)
A felperesi érdekelt képviselője: Borsfai Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1;
cím6)
A per tárgya: ingatlan-nyilvántartási tárgyú közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelemmel élő fél: a felperes (23. sorszám)
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Szegedi Törvényszék
6.K.700.065/2025/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ügy előzménye, tényállása

[1] A felperesi érdekelt jogelődje, a Magyar Állam képviselőjében eljáró, tulajdonosi jogokat gyakorló Nemzeti Földügyi Központ (a továbbiakban: NFK vagy eladó), mint eladó és a felperes, mint vevő között 2023. október 2-án adásvételi szerződés jött létre a helység¹, külterület helyrajzi szám¹ helyrajzi szám alatt felvett, szántó művelési ágú, 5265 m² területű, 14,16 AK értékű ingatlanra (a továbbiakban: perbeli ingatlan) vonatkozóan. Az adásvételi szerződést a felperes 2023. szeptember 29-én írta alá helység²ben, az eladó nevében pedig név¹, az NFK általános igazgatóhelyettese 2023. október 2-án.

[2] Az adásvételi szerződésen és a bejegyzési engedélyen név² ügyvédjelölt 2023. október 10-én több helyen javítást eszközölt az eladót képviselő NFK képviselőjében eljáró név¹ NFK-nál betöltött beosztása és képviselői joga alapja körében olyan módon, hogy a javítandó szövegrészt áthúzta, kézzel ráírta a helyes szöveget a „JAV.” rövidítést, feltüntette a javítás dátumát, a javításokat aláírásával és bélyegzővel ellátta. A javított szöveg alapján az NFK nevében név¹ nem név³ elnök megbízásából jár el mint kormánytisztviselő, meghatalmazott, hanem az NFK elnöki jogkörében eljáró általános elnökhelyettesként.

[3] Az adásvételi szerződést dr. Czifra Károly meghatalmazott jogi képviselő (a továbbiakban: jogi képviselő) ellenjegyezte. Az adásvételi szerződés biztonsági okiraton készült példányán az ellenjegyzés dátumában javítás történt olyan módon, hogy az eredeti dátum lefestésre került és a lefestett dátumon a 2024. június 14-i dátum került elhelyezésre dátumbélyegzővel. Az okiratból nem állapítható meg a javítás ténye, az eredeti dátum, a javítás időpontja és a javítást végző személye.

[4] Az alpereshez, mint ingatlan-nyilvántartási hatósághoz a jogi képviselő útján került benyújtásra az adásvételi szerződés és a Budapesten, 2023. október 2-án kelt bejegyzési engedély, amelyek alapján a bejegyzési kérelem a perbeli ingatlanra a felperes javára történő tulajdonjog bejegyzésére irányult.

[5] Az alperes a 2024. november 4-én kelt 158662/3/2024. (08. 21.) számú határozatával a felperes tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmét elutasította. Indokolása szerint az adásvételi szerződés és a bejegyzési engedély aláírásától eltérő időpontban mindkét okiratban több szabálytalan javítás történt. Az okiratban és az ellenjegyzés idejében alkalmazott javítások – függetlenül attól, hogy azt ügyvéd eszközölte – csak akkor hatályosak, ha minden javítást valamennyi szerződő fél aláírt, továbbá az ügyvéd a javítást, illetve a kiegészítést a hibás szó áthúzásával ugyanott a helyes/hiányzó kifejezés feltüntetésével teheti meg. Jogszabályi hivatkozásként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 325. § (4)-(5) bekezdését és az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 51. § (1) bekezdését jelölte meg.

A keresetlevél

[6] A felperes az alperes határozatával szemben keresetlevelet terjesztett elő, amelyben kérte az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint az alperes tévesen állapította meg a tényállást és az abból levont jogi következtetés is téves. Előadta, hogy az ellenjegyzés alkalmával az okiratokon nem történt változtatás az ellenjegyzés teljesítését meghaladóan, és valamennyi, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017.

évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 44. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban foglalt feltétel fennállt. A javítások kizárólag a Magyar Állam részéről eljáró aláíró beosztásának javítására szolgáltak, az aláíró személye nem változott. Hangsúlyozta, hogy nincs arra vonatkozó jogszabályi előírás, hogy miként kell egy okiratot javítani, de a jelen esetben olyan változtatás nem történt, ami bármilyen tekintetben a jogügylet tartalmát, vagy az aláíró konkrét személyét, vagy más, az okiratot vagy a tartamát érintő jelentős változtatásnak lenne minősíthető; olyan változtatás sem történt, ami igényelte volna a szerződő felek részvételét. Sérlemzte, hogy az Inytv. 51. § (1) bekezdésének alkalmazására nem volt törvényes lehetőség, mert a szerződés nem érvénytelen és az okiratok megfelelnek az Inytv. 32. § (1)-(2) bekezdésében előírt követelményeknek. Hivatkozott a Kúria a Kfv.III.37.238/2020/5. számú ítéletére és a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.191/2004/7. számú, EBH2005. 1273. számon közzétett ítéletére is.

[7] Előadta, hogy a jogi képviselő az ellenjegyzést 2024. június 14-én végezte, itt nem történt az ellenjegyzésben javítás, kizárólag ezen a napon tette meg az ellenjegyzést, más dátumú ellenjegyzés nem volt. A nem biztonsági okiratokon készült példányokon nincs is átfestés, ott ez a probléma fel sem merült, ilyen példányok az alpereshez is benyújtásra kerültek.

A jogerős ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában a releváns tényeket akként rögzítette, hogy a közigazgatási iratok között rendelkezésre álló, biztonsági okmányon készült szerződéspéldányon és bejegyzési engedélyen név2 ügyvédjelölt által 2023. október 10-i dátummal az eladó nevében eljáró személy NFK-nál betöltött beosztásában és képviseleti joga körében végzett javítások láthatók, valamint az is, hogy a biztonsági okmányon készült szerződéspéldányon az ellenjegyzés dátumaként eredetileg feltüntetett dátum lefestésre került, majd a 2024. június 14-i dátum került elhelyezésre dátumbélyegzővel. Ezek közül úgy ítélte meg, hogy ahhoz a javításhoz nem volt szükség a felek aláírására és a szerződésre előírt alakiség betartására, amely az eladó nevében eljáró személy változatlanlansága mellett csak annak NFK-nál betöltött beosztása és képviseleti joga alapja tekintetében jelentett változtatást, ez nem minősült a felek új jognyilatkozatának.

[9] Ellenben a jogi képviselő ellenjegyzése idejében történt javítást úgy ítélte meg, hogy a szabályszerű ellenjegyzéshez szükséges elemekben a perbeli esetben megvalósuló, a javítás pontos mibenlétének, a javítást végző személyének és a javítás időpontjának feltüntetését nélkülöző átfestéssel történő javítás nem fogadható el, figyelemmel az Ütv. 43. § (2) bekezdés d) pontjának, az Inytv. 32. § (3) bekezdés d) pontjának és a Pp. 325. § (1) bekezdés e) pontjának rendelkezéseire. Nem állapítható meg az okiratból, hogy a javítást az ellenjegyzést végző jogi képviselő végezte az ellenjegyzéskor, vagy bárki más az ellenjegyzést követően és az ellenjegyzés erre tekintettel nem minősíthető szabályszerűnek. E körben az Inytv. 39. § (3) bekezdés e) pontja alapján hiánypótlásnak nincs helye; a szabályszerű ellenjegyzés hiányában az okirat az Inytv. 32. § (3) bekezdés d) pontjában előírt alaki feltételeknek nem felel meg, ezért az okirat bejegyzésre nem alkalmas. A jogerős ítéletben kifejtettek szerint ezen alaki hibára tekintettel az alperes helytállóan hivatkozott az Inytv. 51. § (1) bekezdésére. Az elsőfokú bíróság kiemelte ez utóbbi jogszabályhely alapján, hogy a bejegyzés alapjául szolgáló okirat érvényességének vizsgálata terjedelme korlátozott, csak azokra a kérdésekre terjedhet ki, mely érvényességi kellék magából az okiratból megállapítható, a jelen esetben ez a helyzet állt fenn, és ebből következően az alperes bizonyítást nem folytathatott le az

ellenjegyzés, illetve a javítás körülményeire. Emiatt nem releváns a jogi képviselőnek a per tárgyalásán tett, az ellenjegyzés 2024. június 14-i dátumának valós voltára vonatkozó nyilatkozata sem.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős ítélettel szemben a felperes jogi képviselője útján terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte a jogerős ítélet megváltoztatásával az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A jogerős ítéletet részben, az ellenjegyzés javítása vonatkozásában megállapított jogsértés tekintetében támadta.

[11] A felülvizsgálati kérelme befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjára és b) pontjára hivatkozással kérte. A 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja tekintetében a felsorolt jogszabályi rendelkezések – többek között az Inyvtv. 32. § (3) bekezdése, 51. § (1) bekezdése – megsértése miatt indokoltnak tartotta a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének a biztosítását. A 118. § (1) bekezdés b) pontja körében pedig arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az érvénytelenség mibenlétét eltérően állapítja meg az ítélezési gyakorlathoz képest. E vonatkozásban utalt a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.420/2006/4., Kfv.III.37.235/2008/3. számú eseti döntéseire és a Kúria Kfv.III.37.238/2020/5. számú eseti döntésére. A felülvizsgálati kérelme érdemében ez utóbbi határozatot ismertette, annak [11] bekezdését idézte „... az ingatlanügyi hatóság, mint regisztratív szerv bizonyítást nem folytat, vizsgálata kizárólag a benyújtott okirat kötelező alaki és tartalmi kellékeinek meglétére irányulhat és ezek hiánya okán csak nyilvánvaló érvénytelenség esetén utasíthatja el a bejegyzési vagy feljegyzési kérelmet. A vitás kérdések eldöntése az általános hatáskörű polgári bíróság feladataihoz tartozik.”. Kifejtette, hogy a jelen ügyben ugyanakkor nem merült fel vitás kérdés, a felek egyike sem hivatkozott érvénytelenségre és az alperesi határozat sem mondta ki, hogy miért nem érvényes a szerződés, nem mondta ki, hogy mit tekint nyilvánvaló érvénytelenségnek. Az alperes indokolását az elsőfokú bíróság pótolta jogsértően.

[12] A felülvizsgálati kérelem érdemében előadta, hogy mivel a jogerős ítéletet kizárólag az ügyvédi ellenjegyzésre vonatkozó tényállás és jogi következtetés tekintetében vitatja, az e körben a bíróság által megállapított tényállást és a jogi következtetéseket tévesnek tartotta. Sérelmezte, hogy a törvényszék jogsértő módon járt el, amikor nem fogadta el a bizonyítási indítványt, a felek nyilatkozatát, ennek hiányában pedig nem szerezte be a teljes közigazgatási iratanyagot, mert ellenkező esetben megállapíthatta volna, hogy az ellenjegyzést a jogi képviselő 2024. június 14-én eszközölte, az ellenjegyzés minden okiratpéldányon – tehát a biztonsági papírra kiállított okiraton és a nem biztonsági papíron előállított okiratokon is – azonos időpontban történt, az alpereshez előterjesztett szerződéspéldányok mindegyike tartalmi tekintetben teljes mértékben azonos volt. Ennek a fontos tényállásnak a megállapítása a felülvizsgálni kért ítéletből tehát elmaradt.

[13] Így kizárólag a lefestés maradt, de ennek nincs jelentősége az okirat ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre való alkalmassága megítélésékor. Kifogásolta, hogy egyáltalán az ellenjegyzés hibájára lehetne következtetni az alperesi határozat szövegezéséből, az „ellenjegyzés idejében” kifejezés ugyanis nem az ellenjegyzés keltét vagy dátumát jelenti, hanem azt, hogy az ellenjegyzéskor, nem máskor, javítás történt az okiraton. Tévedett ezért a

törvényszék, és az ellenjegyzés idejét követő helyzetre nézve is helytelen következtetéssel élt, mert az ellenjegyzést követően semmiféle módosítás nem történt egyetlen okiraton sem, az ellenjegyzés időpontja mindegyiken azonos. Nem lehet megalapozottan következtetni nyilvánvaló érvénytelenségre akkor, ha valamely okirat lefestést tartalmaz, hogyha egyébként az okiratok mindegyikén azonos az ellenjegyzés időpontja; az ezzel ellentétes álláspont az Alaptörvény 28. cikkével is ellentétes.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadására, érdemi elbírálására nincs lehetőség.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[17] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám az alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.

[18] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása okán a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának abban az esetben van helye, ha az

adott jogkérdést illetően még nincs egységesen kialakult bírósági gyakorlat és abban a Kúria még nem foglalt állást. A joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében a felülvizsgálati kérelem abban az esetben fogadható be, ha az adott jogkérdés egységes joggyakorlatának fenntartása a megváltozott gazdasági-társadalmi-jogi környezet okán már nem támogatható. Akkor indokolt tehát ezen alpont szerint a befogadás, ha olyan elvi jelentőségű jogkérdés merül fel, amellyel kapcsolatban töretlen bírói gyakorlat nem áll rendelkezésre, vagy van joggyakorlat, de a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[20] A Kúria megítélése szerint sem a jogerős ítélet, sem a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a befogadás indokolt lenne, vagy amelynek folytán a bírói joggyakorlat továbbfejlesztése szükséges lenne. A felülvizsgálati kérelemben a felperes csak általánosságban felsorolta azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amiket álláspontja szerint megsértett a jogerős ítélet. Amennyiben a jogszabálysértés feltüntetése megtörtént, ez önmagában nem elegendő a befogadáshoz, mert a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja feltételként szabja meg, hogy csak az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén, a felsorolt alpontok szerinti ok(ok)ból történő vizsgálat indokoltsága az, amely esetlegesen a befogadáshoz vezethet. A perbeli esetben a felperes a felülvizsgálati kérelmében részben olyan eljárási szabálysértésekre hivatkozott, amelyeket a hatósági eljárásra vonatkoztatott, a jogerős ítélettel kapcsolatban konkrét, a peres eljárás meghatározott tényeihez vagy eseményeihez kapcsolódó jogszabálysértést csak azzal kapcsolatban fogalmazott meg, hogy a Kp. 2. § (4) bekezdése szerinti kereteken túlterjeszkedve pótolta az alperesi határozat hiányosságait, illetve nem teljesítette bizonyítási indítványát. Ez a jelen esetben nem teremti meg a befogadást, az érdemi felülvizsgálatot, mert az elsőfokú bíróság a feltárt tényekből kizárólag az Inyvtv. 51. § (1) bekezdése körében vonta le jogi következtetését, ugyanúgy, ahogy az alperes. Vizsgálta a keresetben állított, a hatósági eljárást érintő hibákra vonatkozó érvelést, ezt összevetette a határozatban foglaltakkal, és a rendelkezésére álló adatok, bizonyítékok értékelésével hozta meg döntését, amelynek során olyan jogszabályi rendelkezéseket is áttekinthetett, amelyek a jogi álláspontja levezetéséhez szükségesek, de azokat nem tartalmazza a támadott határozat. Ez nem jelenti azt, hogy a bíróság ezzel túlterjeszkedik a bírósági felülvizsgálat keretein. Az ítéletben a bizonyítási indítvány elutasítása is megfelelően indokolt. A bíróság eljárása nem vetett fel olyan jogi problémát, amely a Kúria elvi állásfoglalását igényelné. Mindezek alapján a Kúria nem látott lehetőséget a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a bírói joggyakorlatban foglalt elvi követelményeknek megfelel és annak fejlesztése nem szükséges.

[1] A felperes a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés okán is kérte felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okra utalva. Ennek körében két Legfelsőbb Bíróság által hozott és egy kúriai eseti döntésre hivatkozott. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (1) bekezdése értelmében precedens határozatnak a Kúria által 2012. január 1. után meghozott és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozata minősül. A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre alapított befogadási ok esetében a Kúria közzétett határozata feltételnek az első két határozat nem felel meg, így a két legfelsőbb bírósági döntés nem vehető figyelembe.

[2] A Kúria közzétett határozatától való eltérés kapcsán a kérelmezőt a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében indokolási kötelezettség terheli. A kérelmezőnek egyfelől meg kell

jelölnie a hivatkozott kúriai határozat (precedenshatározat) azon részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. Másfelől be kell mutatnia a támadott döntés és a közzétett kúriai döntés közötti ügyazonosságot és a jogkérdésben való eltérés mibenlétét is. Ennek keretén belül a kérelmezőnek párhuzamot kell vonnia a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok, és az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva, továbbá be kell mutatnia, hogy a precedenshatározatban milyen elvi megállapítás került rögzítésre, ugyanezen jogkérdésben milyen álláspontot fogadott el az ügyben eljáró bíróság, és miben látja a két határozat közötti eltérést [Kfv.VI.37.039/2022/2.; Kfv.III.37.108/2022/2.; Kfv.III.45.072/2023/2.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.I.35.042/2023/3.; Kfv.I.35.202/2023/3.; Kfv.V.35.045/2023/2.; Kfv.V.35.055/2024/2.; 2/2024. (XII. 03.) KK. vélemény 6. pont].

[3] A Kfv.III.37.238/2020/5. számú kúriai eseti döntés kapcsán a felperes nem tett eleget indokolási kötelezettségének, ugyanis felülvizsgálati kérelmében csupán idézte e döntést, azonban az ügyazonosságot és a jogkérdésben való eltérés mibenlétét semmilyen formában nem mutatta be. Az idézett indokolási rész vonatkozásában a Kúria utal arra, hogy a perbeli esetben sem a felek vitájáról kellett döntenie az elsőfokú bíróságnak, mert az okirat tartalmából fakadó érvénytelenséget kellett megítélni, hogy arról megfelelően döntött-e a hatóság. A precedenshatározat szerint {elvi tartalom [16] bekezdés} nem állapított meg érvénytelenséget bíróság, mert a bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak nem volt alaki hiányossága, a jogcím megállapítható volt, a szerződés pedig beazonosítható volt, az ellenjegyző ügyvéd pecsétjén volt pontatlanul feltüntetve az ügyvéd neve. A felperes által hivatkozottaktól eltérően az érvénytelenség mibenléte nem is volt összevethető a perbeli esettel. Mindezek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem kerülhetett sor.

[21] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ac) alpontja szerinti befogadási okokat is.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a jogkérdés társadalmi jelentősége miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti; míg a felvetett jogkérdés különleges súlya akkor indokolja a befogadást, ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat, az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel. A Kúria álláspontja szerint nem azonosítható a felülvizsgálati kérelem alapján olyan jogkérdés, amely társadalmi szempontból vagy különleges súlya miatt a legfelsőbb bírói fórum állásfoglalását igényelné. A jelen ügy nem vet fel olyan jogkérdést, amely nagy számú új ügyben fordulna elő, továbbá nem észlelte azt sem, hogy az ügy eldöntése a felperes személyén kívül másokat, a jogalanyok széles körét érintené, így a befogadás ezekből nem volt indokolt.

[23] A felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott európai uniós jogi aktus értelmezésének szükségességére, ilyet a Kúria sem észlelt, így a befogadásnak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján sem volt helye.

[24] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában foglalt befogadási okot ugyanakkor hivatalból nem vizsgálhatta, mert annak fennállását a kérelmezőnek kell indokolnia.

[25] Mindezek alapján a rendkívüli jogorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[26] *A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja, ha a jogerős ítélet kapcsán az egységes joggyakorlat biztosítása érdekében a befogadás nem szükséges, vagy a joggyakorlat továbbfejlesztése nem indokolt. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára alapított befogadási oknál a legfelsőbb bíróság eseti döntései nem lehetnek precedensdöntések.*

Záró rész

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[28] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[29] A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. július 3.

dr. Márton Gizella s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

előadó bíró

dr. Darák Péter

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő